

Várpalotai kiadás

KÖZÉPDUNÁNTÚLI NAPLO

AZ MSZMP VESZPRÉM MEGYEI BIZOTTSÁGA ÉS A MEGYEI TANÁCS LAPJA

Újítanak az adminisztratív dolgozók

A November 7 Erőműben sokáig az a téves nézet uralkodott, hogy az adminisztratív dolgozók nem tudnak nagyobb jelentőségű újításra szert tenni. Az újítás csupán a műszakiak és a munkás-állományú dolgozók kiváltsága.

Végre megtört a jég, megszületett az első jelentősebb újítási javaslat adminisztratív dolgozók részéről is.

Bóna Gyula és Vörös Lajos anyagostálybeli dolgozók a kezdeményezők. Újításuk tárgya: a parajdi szürke iparisó használata. Az újítás éves gazdasági eredménye 212 904 forint.

A műtrágyagyárban

folyó tisztasági mozgalom nagyszerű eredményeiről már korábban hírt adtunk, de ismét meg kell róla emlékezni. A mozgalom szépen fejlődik, a műtrágyagyáriak nagy tisztaságot és rendet teremtettek üzemükben, amiben kezdeményező és példamutatóan élenjár Kiss János bekeverő kezelő elvtárs, aki nemcsak saját munkahelyét tartja rendben, hanem a többi munkahelyeken is ellenőrizt az, neveli, segíti munkatársait.

kor „műszaki szemmel” is gondolkodott.

Nézzük közelebbről a javaslatot.

Bóna Gyula és Vörös Lajos javaslata előtt a nátriumcseserelő vízlágyító berendezések regenerálására fehér, ipari konyhasót használtak, melynek jelenlegi ára 169,20 forint mázsánként. A fehér só helyett azonban teljesen megfelel a célnak a parajdi szürke ipari só, s ennek ára csak 25 forint mázsánként. Így a közel 1476 mázsás évi fogyasztást figyelembevéve jelentős megtakarítás adódik. Nem figyelmen kívül hagyható szempont az sem, hogy népgazdaságunk a konyhasót importálja, tehát az olcsóbb ipari só alkalmazása egyben jelentős valuta megtakarítást is eredményez.

12 lakásos új házat adtak át Várpalotán

Várpalotán, a Mező Imre utcában a napokban befejezték a 12 lakásos ház építését. A lakásokat a tanács november 1-én már ki is osztotta. Az új házba a tanácsi kiutalás alapján 4 pedagógus, 4 II. kerületi vegyipari dolgozó, egy villanyszerelő, egy postás és az új iskolaorvos költözött be, a tizenkettedik lakást pedig a házfelügyelő kapta.

Ebből az egyszerű példából is látható, hogy az adminisztratív dolgozók is tudnak újítani.

Az anyagostálybeli és a könyvelési adatok feldolgozása közben sok olyan adat birtokába jutnak, melyet ha kis műszaki ismerettel összeházasítanak, figyelemreméltó javaslatok szülehetnek.

A November 7 Erőmű kultúr-bizottsága erre elhatározta, hogy kellő számú jelentkező esetén a közeljövőben olyan előadásorozatot indít, amely az üzem termelési folyamatának és berendezéseinek megismerését eredményezi. S ez az előadás persze nemcsak az adminisztratív dolgozók részére lesz hasznos, hanem a fizikai alkalmazottakéra is, mert így jobban megismerik a szomszédos üzemrészek termelési folyamatát.

A gyár illetékes vezetői remélik, hogy az előadásorozat után megváltozik az újítási statisztika is.

Jelenleg az újítási kimutatás szerint a műszaki dolgozók 1098 ezer, a fizikai dolgozók 312 ezer és az adminisztratív dolgozók pedig 212 ezer forint értékű, illetve éves gazdasági eredményű újítási javaslatot adtak be.

A gyárban van még bőven javítani való. Az évi újítási feladattal több mint 60 pontja még nem valósult meg.

K. F.

Központi ellenőrzés a péti savgyárban

A savgyár műszaki vezetőinek és dolgozóinak kezdeményezésével megvalósult a hígsavtermelés üzemmenetének központi ellenőrzése. Egy korszerűen berendezett műszerfülkét építettek, melyben a művezető és a hőfokos végzi a műszerek ellenőrzését és a termelés irányítását. A műszerfalra már csaknem teljesen felszerelték a műszereket, elkészült a fénycső-

világítás, sőt a műszerek egy része már működik. Az új műszeresbát novemberben adják át a műszerészek teljes használatra. A savgyáriak közül jó munkát végzett Leiner Károly és Ács József lakatos, valamint Varga László hegesztő, Rékai József segédmunkás, továbbá a telefontartás asztalosai és kőművesei.

Öt korszerű hűtőgépet kap Várpalota kereskedelmi hálózata

Lépésről-lépésre fejlődik, korszerűsödik Várpalota kereskedelmi hálózata. A Várpalota és Környéke Kiskereskedelmi Vállalat a lehetőség keretén belül mindent megtesz annak érdekében, hogy a vevőközönség kiszolgálása minél kulturáltabb körülmények között történhessenek.

Már régebben önkiszolgáló boltta lett a cipőüzlet, s a napokban adtunk hírt arról, hogy a Kossuth utcai fűszer-csemege üzlet is modern önkiszolgáló boltta alakították át. Korszerű — neonfénycsővel — világítással látták el az 50-es csemege, a 35. sz. ruházati és a játékboltot.

Mit tervez a kereskedelem ez év végéig?

Horváth János elvtárs, a kiskereskedelmi vállalat üzemgazdája a következőkről tájékoztott bennünket:

A napokban Várpalotára öt korszerű hűtőgépet kap a 81-es számú húsbolt, 1500 litereset a 74. sz. csemegebolt, 630 litereset — NDK gép — a temetői fűszerüzlet, egyet a 15. sz. csemege és központi tejbolt.

A közeljövőben változás lesz az 50-es csemegeboltban. Az illatos részleget áttelepítjük a háztartási boltba. Helyét korszerű hűtővitrin foglalja el. A vevők nagy öröme ide egy 18 literes három karos Casino presszógépet

helyeztetünk. Ezzel megszűnik a csemegebolt vegyes jellege és teljesen fővárosi színvonalra emelkedik. Még egy lényeges dolog lesz. Ebben a hónapban önkiszolgálóvá alakítjuk át a Petőfi utcai 34-es fűszerboltunkat — mondta Horváth elvtárs.

Az elmondottak megvalósítása persze nem jelenti azt, hogy Várpalotán most már mindent megoldottak a kereskedelemben. A kiskereskedelmi vállalat a jövőben is azon fáradozik, hogy az elkövetkező években jelentős mértékben növelje városunk még mindig elég szegényesnek mondható üzlethálózatát.

A „furcsa intézkedés” nem is olyan furcsa...

A Napló várpalotai kiadásának okt. 24-i számában rövid cikk jelent meg arról, hogy az Inotai Erőmű dolgozói állítólag nehezményezik, amiért Pryma György zenész nem kapott engedélyt feleslegéről arra, hogy az erőmű művelődési otthonában játsszék. Az ügyben azonban az alábbi felvilágosítást kaptuk Kiss József elvtárstól, az alakuló igazgatójától.

Pryma György az alumíniumkohó dolgozója, akit azzal bíztak meg, hogy az üzemi munkája mellett, tevékenyen vegyen részt a kulturális munkában. A zenekar felszerelését maga a gyár vásárolta. Ennek ellenére a nevezett dolgozó és társai egyes alkalmakkor — például május 1-én, április 4-én — csak 600-800 forintos taksa ellenében akarták vállalni a zenekari közreműködést.

Az is előfordult, hogy azt mondták, N. faluban a KISZ-szervezet meghívására szeretnének zenét szolgáltatni. Ellenőrzés során azonban kiderült — hogy a falusi búcsúban játszottak, természetesen summás összegért. A zenekar tagjai a vállalat tulajdonát képező hangszereket, és az igazgatóságtól — kulturális tevékenységükre való tekintettel — kaptak kedvezményeket pénzszerzésre igyekeztek felhasználni, ugyanakkor munkaköri kötelességeiket nemegyszer elhanyagolták, egyes ilyen „kulturális tevékenység” után részegen jelentek meg munkahelyükön. Természetesen, hogy ilyen körülmények után a vállalat vezetői nem veszik figyelembe azokat a szerződéseket, amelyeket nevezettek az ő megkérdezésük nélkül kötnek.

A helyes megoldás — véleményünk szerint — valóban nem az, hogy Pryma és sajtó szakállára kössön szerződéseket, hanem az, hogy a két szomszéd vállalat — például a két üzem szakszervezeti bizottsága — hangolja össze a lehetőségeket, teremtsen együttműködést az erőmű és alumíniumkohó között, kulturális téren is.

Jégzajlás

dal, bajjal, kezdeti buktatókkal jár.

Felszabadulásunk előtt még a vajúrt sem tekintették a bányagyártóságok szakmunkásnak. Bizonyos számú föld alatt eltöltött műszak után — ha éppen úgy tetszett nekik vagy szükségük volt rá — vajúrlevelet adtak a bányásznak. De a bányások egyedüli tanítómestere a szükség, a kényszerűség volt. A bányások tanulásával, művelődésével nem törődtek.

Meg kell mondani, hogy az előítéletek a népi demokrácia tizenöt éve alatt sem tűntek el teljesen. Éppen a megszokás miatt nagyon sokan vannak azok a bányások, akik a munka frontján számtalanszor bebizonyították hűségüket a párthoz és népi rendszerünkhöz, de a tanulást másodrangú kérdésnek tekintik. Akik, ha kell, megfogják a csákányt és a lapátot, annyi szemet adnak az országnak, amennyi éppen kell — de a tanulástól „fáznak”, félnek. Pedig a technika bevonult a tárnákba és egyre nagyobb teret hódít; mind szakképzettebb embereket követel magának; a szakmai műveltségnek pedig csak az általános műveltség az alapja. És ez nemcsak a fiatal generációra vonatkozik, azokra, akik már a mi rendszerünkben nőttek fel, és akik számára államunk kötelezővé tette a nyolc általános elvégzését. Nem, a műszaki fejlesztés munkájában szükség van azokra az idősebb, nagy tapasztalattal rendelkező bányásokra is, akiknek számára a letűnt társadalmi rend nem tette lehetővé sokszor még a hat elemiről szóló bizonyítvány megszerzését sem. Nekik is fel kell zárkózniuk, nekik is tanulniuk kell, mert rájuk is számít az ország, a párt, egész dolgozó népünk.

Persze nem könnyű feladat a napi fűradságos munka után minden héten háromszor négy órára beülni az iskolapadba. Áldozat, nagy áldozat ez, de vannak, akik vállalják ezt az áldozatot. Rác János igazgatóhelyettes példákat sorolt fel: egy öreg csillás, aki a legodaadobban figyel; egy kis fekete asszony a trösztől, aki mindig és mindenre jelentkezik; két munkás, aki párosan tanul — nevéket a párnapos tanítás után még nem jegyezte meg, de arcuk, a hősiesség példaként belerajzolódott emlékezetébe. És ezek az emberek rendkívül jegyzelmestek! A pedagógusok elmondták:

sokkal könnyebb este tanítani, a pedagógus energiájának javarészét nem a rendtartásra kénytelen fordítani, mint a rakoncátlan gyerkőcök esetében — hanem a tananyag megértetésére.

Az idősebbeket általában nehezebb rábeszélni, de ha egyszer ráadták a fejüket, ha egyszer vállalták, akkor sokkal kitartóbbak, szorgalmasabbak! — ez az általános vélemény.

Szaporította a gondolat, hogy a jelentkezők nem egy műszakban dolgoznak, hanem háromban. Számtalan üzemből, három harmadból összeverbuválni a gárdát, bizony nem volt könnyű feladat. S hogy kik jelentkeztek? Zömében fizikai dolgozókból áll a tanuló kollektíva, csillékből, vajúrokból. A szocialista brigádok egy része szerződésben vállalta az általános iskola elvégzését. Legnépesebb természetesen a nyolcadik és a hetedik osztály, de a százharminchat tanuló között akad néhány, akinek az alsó tagozatú osztályokról sincs bizonyítványa. Ezek rövidített idő alatt magánvizsgát tesznek. Ezeknek a bányásoknak a magánvizsgára való felkészítését társadalmi munkában, teljesen ingyen vállalta néhány lelkes tanár: Németh Józsefné, Di Giovanni Jánosné, Palotás Andorné, Kutnyánszky Nándorné, Lakner Jenőné és Tarnavári Pálné. Mindegyiknek van egy vagy kettő „védenec”, akit az igazgatói irodában, vagy (ahol például történetesen kisbaba van) a lakásban „patronál”.

Nincs okunk arra, hogy „hurrázó”, „hosszannázva” fogadjuk a bányások esti iskolájának indulását. Nagyon sok munka vár még a bányák népe között különösen a kommunistákra, hogy a tanulás ne csak százharminchat ember célkitűzése legyen, hanem általánossá váljék, s különösen azért, hogy akik elsőként vállalták, azok tartanak is ki végig elhatározásuk mellett. Nincs ok elbizakodottságra: a bányások esti iskolájának valódi értékét nem ezek az első lépések adják meg, nem ez a „jégzajlás”. Az október 26-i tanévnyitó — az első ilyen jellegű tanévnyitó Várpalotán — akkor hozza majd meg gyümölcsét, ha megfeszített kemény munka, szorgalmas tanulás után több „kíméletlen emberfő”, több művelt bányász lesz a szocialista bányászvárosban.

„Nem volt arra gondolja senkinek...” — így vallott a múlttól az Alföldről idevetődött bányász. De igen, ma már van rá gondolja valakinek; van rá gondolja — a pártnak.

KONCZ ISTVÁN

A bányász, aki kileste az alkalmat, hogy négysemközt beszélhessen Lé-ránt Árpád iskolaigazgatóval, s nagy szándékával a szívében be is kopogtatott hozzá, a vallomáson idegesen forgatta kezében a sapkáját:

— Ugy volt az, tanító úr, hogy... szóval alföldi gyerek vagyok én. A tanya messzi volt az iskolától, tíz kilométerre, jó két óra gyalog. Télen a hó volt nagy, ősszel a sár, lábbeli meg nemigen akadt. Tavasszal őrizni kellett a jószágot, hát nem nagyon erőszakoltak a szüleim. De amikor el-eltűntek, én akkor is inkább elcsavarogtam az iskola-időt. Nem volt arra gondolja senkinek...

Nagyot szusszantott, túl volt az elején, de a neheze még hátra van:

— Hát aztán így, egy elemivel nem boldogulok, még a vajúrságig sem vihetem föl, mert ahhoz is vizsga kell, számolni kell tudni. Röstellem is nagyon...

Szemeit most már nem sütötte le a padlóra, hanem az igazgatóra szegezte:

— Ugy különben jó keresetem van. Ha sikerülne apránként megszereznem a nyolc osztályról a bizonyítványt, nem sajnálnék semmi áldozatot...

Az igazgató pedig titokban elmosolyodott a szemüvege mögött:

— Igaza van, barátom, ehhez valóban nagy áldozatra van szükség. Csak persze nem olyasmire, amire maga gondol. Tanulni kell: ez az áldozat!

Lehet, hogy mindez nem pontosan így történt; az újságíró kései elbeszélésből konstruálta meg a képet. Az azonban bizonyos, hogy a „jégzajlás” valahogy így kezdődött Várpalotán az elmúlt napokban: a bányások közül egyre többen érezték szükségét a továbbhaladásnak, egyre többen látták be, hogy tanulni kell.

A Várpalotai Szénbányászati Tröszt pártbizottsága és szakszervezeti bizottsága az elmúlt hónapokban széleskörű felvilágosító munkát végzett a bányászok dolgozói között, s százharminchatan jelentkeztek az általános iskola befejezésére azok közül, akiknek nincs meg a nyolc osztályról a bizonyítványuk.

Megtört a jég? — Igen. Az idén — október 26-án — első ízben nyíltak meg az általános iskolák esti tagozatának kapui Várpalotán a bányások előtt. Korábban erre nem volt példa. Megtört a jég, és ez a jégzajlás — természetesen — regtment gond-

KÖZÉPDUNÁNTÚLI NAPLO

A Magyar Szocialista Munkáspárt Veszprém megyei Bizottsága és a megyei tanács lapja

Szerkesztőség: Veszprém, Irodaház felemelje 5-10. Telefon: 10-00.

Felelős szerkesztő: Csaba Imre. Kiadja a Veszprém megyei Lapkiadó Vállalat.

Felelős kiadó: Domján Gábor. Kiadóhivatal: Veszprém, Szabadság tér 7. Telefon: 12-47.

Veszprém megyei Nyomda Vállalat Veszprém, Köztársaság tér 1.

Felelős vezető: Steltzer Ferenc. Terjeszti a Magyar Posta. Elfizethető a helyi postahivataloknál és kézbesítőknél.

Elfizetési díj 1 hónapra 11,- Ft